

Dosarul nr.1a-196/23
nr. 1-22095578-02-1a-24012023

DECIZIE

10 mai 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,
în componența:
Președintele ședinței de judecată, judecător
judecători

Spoială Alexandru
Diaconu Mihail
Gîrbu Silvia
Dimitriu Alina

grefier
cu participarea:
procurorului
avocatului
inculpatului

Tăut Dorina
Sanduleac Victor
Objilean Tatiana

a judecat, în ședință publică, apelul procurorului declarat împotriva sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-1710/2022 din 16 decembrie 2022, în cauza penală privind învinuirea dnei

Objilean Tatiana *****, născută la *****, originară și domiciliată în mun. Chișinău, bd. *****, 39, ap.*****, moldoveancă, cetățeană a Republicii Moldova și a României, nesupusă militar, căsătorită, doi copii minori la întreținere, angajată în câmpul muncii la SRL „*****” în calitate de *****, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.326 alin.(2) lit. d), art.326 alin.(1), art.326 alin.(1), art.326 alin.(2) lit. d) Codul penal

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 05 iulie 2022-16 decembrie 2022, instanța de apel: 24 ianuarie 2023 – 10 mai 2023.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul pledează pentru admiterea apelului declarat în sensul formulat.

Apărătorul cât și inculpata solicită respingerea apelului declarat de către acuzatorul de stat.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău -

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-1710/2022 din 16 decembrie 2022, a fost hotărât: recunoașterea lui Objilean Tatiana ***** vinovată de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.326 alin.(1), art.326 alin.(1), art.326 alin.(2)

lit.d), art.326 alin.(2) lit.d) Codul penal și, cu aplicarea prevederilor art.364/1 alin.(8) Codul de procedură penală, i se stabilește acesteia pedeapsă după cum urmează: pe art.326 alin.(1) Codul penal – 4 (patru) luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei; pe art.326 alin.(1) Codul penal – 4 (patru) luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei; pe art.326 alin.(2) lit.d) Codul penal – 1 (unu) an 4 (patru) luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei; pe art.326 alin.(2) lit.d) Codul penal – 1 (unu) an 4 (patru) luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei. 2) În temeiul art.84 alin.(1) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i se stabilește lui Objilean Tatiana ***** pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis pentru femei. 3) În temeiul art.90 Codul penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea stabilită lui Objilean Tatiana ***** pe un termen de probă de 1 (unu) an, cu obligarea acesteia să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent. 4) În privința inculpatei Objilean Tatiana nu a fost aplicată careva măsură preventivă. 5) Mijloacele materiale de probă – documentele și actele, precum și purtătorii electronici de informații (anexate anterior la materialele cauzei penale), la definitivarea sentinței de păstrat în continuare atașate la materialele dosarului penal pe toată durata păstrării acestuia. 6) În temeiul art.106 alin.(2) lit.b) Codul penal, se confiscă din contul lui Objilean Tatiana ***** în beneficiul statului contravaloarea mijloacelor bănești în sumă de 2850 (două mii opt sute cincizeci) Euro și 2050 (două mii cincizeci) lei MD, cu titlu de mijloace bănești rezultate din infracțiune.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Objilean Tatiana *****, fiind în mun. Chișinău, în perioada anului 2021, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Secției de calificare a conducătorilor auto Chișinău a Agenției Servicii Publice, pe care poate să-i determine ca să-l evalueze pe Ivanov Viorel cu calificativul „admis” la proba practică în condiții de oraș, în vederea susținerii examenului pentru obținerea permisului de conducere de categoria „B”, a pretins bani ce nu i se cuvin în sumă de 850 euro. Ulterior, la data de 16.08.2021, adică cu o zi înainte de examen, în timp ce se afla în incinta școlii auto “*****” din str. Tighina 65, mun. Chișinău, Ivanov Viorel a transmis cet. Objilean Tatiana mijloacele bănești ce nu i se cuvin în sumă de 850 euro (care conform ratei oficiale a BNM constituia 17612,34 lei), pretinse anterior de către ultima pentru a influența persoanele publice din cadrul Secției de calificare a conducătorilor auto Chișinău ca să-l evalueze pe Ivanov Viorel cu calificativul „admis” la proba practică în condiții de oraș. La 17.08.2021, Ivanov Viorel a fost evaluat la proba practică în condiții de trafic obținând calificativul „ADMIS”, drept urmare fiindu-i eliberat permisul de conducere provizoriu seria A nr.1132288, obținând rezultatul urmărit. **Tot ea**, Objilean Tatiana *****, fiind în mun. Chișinău, în perioada anului 2021, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Secției de calificare a conducătorilor auto Chișinău a Agenției Servicii Publice, pe care poate să-i determine ca să-l evalueze pe Matasaru Ion cu calificativul „admis” la proba teoretică, în vederea susținerii examenului pentru obținerea permisului de conducere, fără a deține cunoștințe și competențe necesare, a pretins, pentru sine și pentru altă persoană, de la

Mătășaru Ion mijloacele bănești ce nu i se cuvin în sumă de 2000 euro (care conform ratei oficiale a BNM constituia 40158,20). În vederea realizării intenției sale, Matasaru Ion, cu implicarea cet. Objilean Tatiana a susținut examenele la școala de pregătire a conducătorilor de autovehicule la SRL „VIRAL” , astfel încât, la data de 10.11.2021, Matasaru Ion fiind examinat la proba teoretică de către persoanele împuternicite cu acest drept din cadrul școlii auto SRL „VIRAL”, a obținut calificativul admis fiindu-i eliberat certificatul de școlarizare. **Tot ea**, Objilean Tatiana Cosnattnin, fiind în mun. Chișinău, în perioada anului 2021, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Secției de calificare a conducătorilor auto Chișinău a Agenției Servicii Publice, pe care poate să-i determine ca să-l evalueze pe Mereuța Serghei, cu calificativul „admis,, la proba teoretică și practică, în vederea susținerii examenului pentru obținerea permisului de conducere, a pretins bani ce nu i se cuvin în sumă de de 2000 euro (care conform ratei oficiale a BNM constituia 40158,20). Ulterior, în timp ce se aflau în cadrul școlii auto SRL “MAZUR-AUTO” din mun. Chișinău, str. Tighina, 65, of. 206, susținând că are influență asupra persoanelor publice responsabile de organizarea și desfășurarea examenului pentru obținerea permisului de conducere, a pretins și primit de la cet. Mereuța Serghei mijloacele bănești ce nu i se cuvin în sumă de 2000 euro (care conform ratei oficiale a BNM constituia 40158,20), pretinse anterior pentru a influența persoane publice din cadrul Secției de calificare a conducătorilor auto Chișinău. **Tot ea**, Objilean Tatiana *****, fiind în mun. Chișinău, în perioada anului 2021, discutând în prealabil cu cet. Cojocari Carolina, la 30 noiembrie 2021, susținând că are influență asupra membrilor comisiei de examinare medicală a conducătorilor de vehicule și a candidaților pentru obținerea permisului de conducere din cadrul IMSP Dispensarul Municipal Dermatovenerologic Chișinău, a pretins de la Tican (Mîndrilă) Natalia mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 50 lei, pentru a determina membrii comisiei de examinare ca contrar art.12 lit.c) din Regulamentul privind ordinea examinării medicale a conducătorilor de vehicule și a candidaților pentru obținerea permisului de conducere, aprobat prin Ordinul MS nr. 79 din 20.03.2009, cet. Mîndrilă Natalia să fie acceptată la examinarea medicală în lipsa extrasului din fișa medicală de ambulator (F 027e), fiindu-i eliberată adeverința medicală a conducătorului de vehicul și a candidatului pentru obținerea permisului de conducere cu nr.35666 din 30.11.2021. Ulterior la 02.12.2021, Objilean Tatiana, discutând în prealabil cu cet. Cojocari Carolina, susținând că are influență asupra membrilor comisiei de examinare medicală a conducătorilor de vehicule și a candidaților pentru obținerea permisului de conducere din cadrul IMSP Dispensarul Municipal Dermatovenerologic Chișinău, a pretins și primit de la Pascari Alexandru mijloacele bănești ce nu i se cuvin în sumă de 1000 lei, pentru a determina membrii comisiei de examinare, ca contrar Normelor privind examinare medicală a conducătorilor de vehicule și a candidaților pentru obținerea permisului de conducere, aprobate prin HG nr.12 din 19.01.2009, Pascari Alexandru să nu fie supus investigației pentru stabilirea acuității vizuale, care trebuie să corespundă exigențelor de conducere a vehiculelor și să-i fie eliberată adeverința medicală a conducătorului de vehicul și a candidatului pentru obținerea permisului de conducere cu nr. 35903 din 02.12.2021. **La 16.12.2021**, Objilean Tatiana, susținând că are influență asupra membrilor comisiei de

examinare medicală a conducătorilor de vehicule și a candidaților pentru obținerea permisului de conducere din cadrul IMSP Dispensarul Municipal Dermatovenerologic Chișinău, a pretins și primit de la Negru Sergiu mijloacele bănești ce nu i se cuvin în sumă de 1000 lei, pentru a determina membrii comisiei de examinare ca, contrar Normelor privind examinarea medicală a conducătorilor de vehicule și a candidaților pentru obținerea permisului de conducere, aprobate prin HG nr.12 din 19.01.2009, cet. Negru Sergiu să nu fie supus investigației pentru stabilirea acuității vizuale, care trebuie să corespundă exigențelor de conducere a vehiculelor și să-i fie eliberată adeverința medicală a conducătorului de vehicul și a candidatului pentru obținerea permisului de conducere nr. 37238 din 16.12.2021.

3. Nefiind de-acord cu sentința instanței de fond, procurorul în Procuratura Anticorupție, Boșcanean Mariana, în termen legal, a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-1710/2022 din 16 decembrie 2022, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în privința lui Objilean Tatiana, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, conform prevederilor art.65 alin.(3) Codul penal, a o priva pe Objilean Tatiana de dreptul de a exercita funcții, în sensul prevăzut la art.123 alin.(2) și (3) din Codul penal, pe un termen de 2 ani.

4. În susținerea argumentelor invocate în cererea de apel, se citează prevederile art.65 „(1) Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii. (2) Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi stabilită de instanța de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani, iar în cazurile expres prevăzute în Partea specială a prezentului cod – pe un termen de la un an la 15 ani. (3) Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate. (4) La aplicarea pedepsei privative de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în calitate de pedeapsă complementară la amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, termenul ei se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii, iar la aplicarea ei în calitate de pedeapsă complementară la închisoare, termenul ei se calculează din momentul executării pedepsei principale”. Mai specifică autorul apelului că cauza penală de învinuire a lui Objilean Tatiana a fost examinată în procedură simplificată, inculpata recunoscându-și vina în comiterea infracțiunii incriminate. Potrivit prevederilor art.30 pct.7 al Convenției ONU împotriva corupției, adoptată la New York la 31.10.2003 (ratificată de Republica Moldova), se indică, că: „Atunci când gravitatea infracțiunii o justifică, fiecare stat parte, în măsura compatibilității cu principiile fundamentale ale sistemului său juridic, urmărește stabilirea de proceduri care să

permite decăderea, prin hotărîre judecătorească sau printr-un alt mijloc corespunzător, pentru o durată fixată prin dreptul său intern, a persoanelor recunoscute vinovate de infracțiunile prevăzute în prezenta convenție din dreptul: a) de a exercita o funcție publică; și b) de a exercita o funcție într-o întreprindere al cărei proprietar este în parte sau majoritar statul". În viziunea apelantului prin neaplicarea prevederilor art.65 alin.(3) Codul penal, de către instanța de judecată ar duce la eronata apreciate a circumstanțelor comiterii infracțiunii și în consecință ar fi aplicată o pedeapsă prea blândă, în coraport cu circumstanțele cazului. În formula expusă consideră, că instanța de judecată, trebuie să țină cont în deplină măsură, de prevederile art.2 alin.(2) Codul penal, potrivit cărora „*legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni*”, precum și de principiile generale de individualizare a pedepsei consfințite la art.61 alin.(2) Codul Penal, potrivit cărora: „*Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane*”. Partea acuzării menționează în cererea de apel că în cazul în care este neconcordanță sau chiar disproporție între gravitatea unei infracțiuni și pedeapsa prevăzută de lege sau între pericolozitatea infractorului și pedeapsa aplicată acestuia, atingerea scopului pedepsei este periclitată, putându-se ajunge chiar la rezultate contrarii acestuia. Mai mult ca atât enunță că în vederea realizării funcțiilor sale, pedeapsa trebuie să fie adaptată la nevoile de îndreptare ale infractorului, cu luarea în considerare a gravității infracțiunii săvârșite și pericolozității infractorului. Astfel, consideră că individualizarea pedepsei este o condiție pentru realizarea scopului pedepsei. Subsidiar, dacă se aplică infractorului o pedeapsă prea severă față de nevoile sale de îndreptare, acesta va reacționa cel mai probabil în sens negativ, iar dacă i se aplică o pedeapsă prea blândă, există riscul real ca el să fie implicit încurajat să comită și alte infracțiuni în viitor. În optica celor reliefate de acuzatorul de stat se specifică că personalizarea pedepselor nu se află în opoziție cu promptitudinea aplicării acestora, ci, dimpotrivă, cele două idei se completează reciproc, în sensul că aplicarea promptă a unor pedepse corect individualizate constituie premisa că scopul acestora va fi atins. În contextul relatat supra, instanța de judecată la aplicarea pedepsei penale inculpatei Objilean Tatiana nu a ținut în mare parte de faptul, că infracțiunea comisă de către Objilean Tatiana a fost săvârșită de către aceasta fiind *****, fiind încadrat în activitatea sa, în timpul exercitării activității sale de serviciu, precum și de scopul pedepsei penale. În formula expusă este necesar de a menționa asupra inadmisibilității tolerării unor astfel de fapte și la aplicarea pedepsei acestuia urmează de luat în considerație și faptul că legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, prin descurajarea pe viitor de comitere a unor asemenea fapte. Ținând cont de viziunea apelantului urmează ca instanța de judecată să aplice o pedeapsă care ar avea drept efect abținerea de la comiterea unor asemenea infracțiuni și de către alte persoane. Pe această linie de concluzie, conchide, că este necesar de aplicat față de Objilean Tatiana și pedeapsa complementară, potrivit prevederilor art.65 alin.(3) Codul penal, cu privarea acestuia de dreptul de a exercita funcții publice în sensul prevăzut la art.123 alin.(2) și (3) din Codul penal, care va extinde și efectele sancționării

inculpatului pe o perioada mai extinsă, ceea ce îi va determina revizuirea comportamentului și integrarea socială, cu renunțarea la săvârșirea infracțiunilor.

5. În cadrul ședinței instanței de apel, procurorul a pledat pentru admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat din motivele invocate. Avocatul Sanduleac Victor în interesele inculpatului Objilean Tatiana, a solicitat respingerea apelului acuzatorului de stat. Inculpata Objilean Tatiana s-a prezentat la ședința din 22.03.2023, a solicitat termen cu apelul procurorului și a semnat recipisa pentru ședința din 10.05.2023. Astfel că, Colegiul Penal consultând părțile și ghidându-se de rigorile art.412 alin.(5) Codul de procedură penală, a dispus examinarea în absența inculpatei, care a cunoscut despre data și ora examinării cauzei.

6. Colegiul penal, audiind participanții prezenți, examinând materialele cauzei penale, consideră apelul depus de acuzatorul de stat ca fiind nefondat și pasibil de respins, cu menținerea sentinței atacate ca fiind legală și întemeiată, din următoarele considerente.

7. Conform art.414 alin.(1)-(2) Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.* Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

8. Conform art.415 alin.(1)-(2) Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33–35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei.*

9. Astfel, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpata Objilean Tatiana a săvârșit infracțiunea imputată ultimei. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar acțiunile inculpatului au fost corect

calificate de către prima instanță prin prisma art.326 alin.(2) lit.d) Codul penal - traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea, primirea, personal, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, urmate de obținerea rezultatului urmărit (episod. cet.Ivanov Viorel); art.326 alin.(1) Codul penal - traficul de influență, adică pretinderea, personal, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite (episod. cet.Matasaru Ion); art.326 alin.(1) Codul penal - traficul de influență, adică pretinderea, personal, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite (episod. cet.Mereuța Serghei); art.326 alin.(2) lit.d) Codul penal - traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea, primirea, personal, de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, urmate de obținerea rezultatului urmărit. (episod. cet. Mîndrilă Natalia, Pascaru Alexandru, Negru Sergiu).

10. Colegiul penal reține că, sentința primei instanțe a fost contestată de către acuzatorul de stat, doar în partea stabilirii pedepsei penale complimentare, însă ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată, respectiv temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art.409 alin.(2) Codul de procedură penală lipsește.

11. Conform art.7 alin. (1) Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

12. Conform art.61 alin.(1)-(2) Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.* Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

13. Conform art.75 alin.(1)-(2) Codul penal, *la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează*

ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul pedepsei.

14. La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importantă esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

15. Colegiul menționează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. *Legalitatea pedepsei* impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. *Individualizarea pedepsei* constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

16. În speța supusă examinării instanța de apel reține faptul că inculpata a comis o un concurs de infracțiuni care fac parte din categoria celor mai puțin grave. Suportul normativ al acestei concluzii derivă din interpretarea sistemică a prevederilor art.16 alin.(3) Codul penal și art.326 alin.(1) și art.326 alin.(2) Codul penal. În acest sens, la aplicarea pedepsei, în conformitate cu principiul individualizării pedepsei în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată va ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii comise, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea penală, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. La caz, circumstanțe

atenuante, în conformitate cu art. 76 Codul penal instanța de judecată a constatat căința sinceră iar circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art.77 Codul penal, în privința lui Objilean Tatiana ***** nu s-au stabilit. La formarea viziunii complete asupra persoanei inculpatului Objilean Tatiana și condițiile de viață a familiei inculpatei, instanța de apel reține poziția expusă prin sentința primei instanțe prin care aceasta nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, anterior nu a fost judecată, este încadrată în câmpul muncii, are la întreținere doi copii minori. Datorită faptului că inculpatul Objilean Tatiana ***** a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, corespunzător, conform art.364/1 alin.(8) Codul de procedură penală, la stabilirea pedepsei, inculpatul beneficiază de o reducere, cu o pătrime din limitele pedepsei în cazul pedepsei sub formă de amendă și cu o treime a limitelor pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și pedepsei cu închisoare. La caz, sancțiunea normei incriminate inculpatului – art.326 alin.(1) Codul penal, prevede în calitate de pedeapsă: „*amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 6 ani*”, iar sancțiunea art.326 alin.(2) lit.d) Cod penal prevede ca pedeapsă: „*amenda de la 3000 la 4000 unități convenționale sau închisoare de la 2 la 7 ani*”. În acest context, aplicând prevederile art.364/1 alin.(8) Codul de procedură penală, prin reducerea cu o pătrime și, respectiv, cu o treime a limitelor minime și maxime, se stabilește noile limite minime și maxime a pedepsei cu care va opera la stabilirea pedepsei și anume: pe art.326 alin.(1) Codul penal - amendă de la 1500 până la 2250 unități convenționale sau cu închisoare de până la 4 ani, pe art.326 alin.(2) lit.d) Codul penal – amendă de la 2250 la 3000 unități convenționale sau închisoare de la 1 an 4 luni la 4 ani 8 luni. Colegiul remarcă circumstanțele expuse și conducându-se de criteriile de individualizare a pedepsei penale, de procedura în care s-a examinat cauza, de circumstanțele atenuante și lipsa celor agravante, având în vedere faptul că la momentul comiterii faptei inculpata nu avea antecedente penale, fiind la prima abatere și în scopul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane, totodată ținând cont și de starea materială precară invocată de inculpată, instanța de judecată consideră că corectarea și reeducarea lui Objilean Tatiana poate avea loc prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, reieșind din noile limite stabilite de instanță prin prisma art.364/1 alin.(8) Codul de procedură penală. Astfel, ținând cont de circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatei, instanța consideră că în privința inculpatei Objilean Tatiana ***** , pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art.326 alin.(1), art.326 alin.(1) Codul penal este echitabilă aplicarea pedepsei sub formă de închisoare în mărime de câte 4 luni, iar pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.326 alin.(2) lit.d), art.326 alin.(2) lit.d) Codul penal este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în mărime de câte 1 an 4 luni. În asemenea contur, instanța ierarhic superioară reține constatările primei instanțe în partea stabilirii pedepsei definitive în privința inculpatei, și consideră că urmează a fi aplicate prevederile art.84 alin.(1) Codul penal, și prin cumul parțial al pedepselor, definitiv a-i stabili lui Objilean Tatiana pedeapsa sub formă de închisoare în penitenciar de 1 an 6 luni în penitenciar de

tip semiînchis pentru femei. Ținând cont de faptul că la individualizarea pedepsei îi este atribuită în exclusivitate instanței de judecată motiv din care conduita inculpatei după comiterea infracțiunii, care a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, dând asigurări că nu va mai comite alte fapte antisociale în viitor, de faptul că aceasta anterior nu a mai fost judecată, precum și de faptul că este propriu-zis unicul întreținător în familie, având la întreținerea sa doi copii minori și soțul bolnav, astfel se constată că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea, instanța ajunge la concluzia că nu este rațional ca inculpata Objilean Tatiana ***** să execute pedeapsa închisorii prin izolarea de societate, din care considerente, prin prisma art.90 alin. 6) lit.a) Codul penal, va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea în privința acesteia pe un termen de probă de 1 an, cu obligarea de a nu-și schimba domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent. În această ordine de idei, instanța ierarhic superioară investită cu verificarea legalității sentinței primei instanțe, ajunge la concluzia faptului că legea penală nu urmărește scopul cauzării suferințe persoanei reieșind din sensul prevederilor art.4 Codul penal și anume din principiul umanismului. În asemenea contur pedeapsa aplicată va duce la restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și va atinge scopul prevăzut la art.61 Codul penal. Mai mult ca atât cu referire la pedeapsă, instanța de apel subliniază că aceasta este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum, și de alte persoane. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

17. În conformitate cu art. 65 Cod Penal: „(1) *Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii.* (2) *Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi stabilită de instanța de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani, iar în cazurile expres prevăzute în Partea specială a prezentului cod – pe un termen de la un an la 15 ani.* (3) *Privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.* (4) *La aplicarea pedepsei privative de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în calitate de pedeapsă complementară la amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, termenul ei se calculează de la data rămînerii*

definitive a hotărîrii, iar la aplicarea ei în calitate de pedeapsă complementară la închisoare, termenul ei se calculează din momentul executării pedepsei principale”.

18. În contextul normei legale citate supra, sub aspectul soluționării chestiunii referitor la aplicabilitatea pedepsei complementare, Colegiul Penal reține că acțiunile infracționale comise de inculpatul Objilean Tatiana au fost încadrate în baza art. 326 alin. (1) Cod Penal. Instanța de judecată ca instanță investită de a verifica legalitatea sentinței pronunțate relevă că sancțiunea normei penale reglementată la art. 326 alin.(1) Codul Penal, la data comiterii infracțiunii de către inculpat prevede doar pedeapsa penală principală sub formă de amendă sau închisoare, însă în temeiul art. 65 alin.(3) Codul Penal, instanța de judecată poate aplica pedeapsa complementară-privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a Codului Penal, *adică această cerință este un drept al instanței și nu o obligație.*

19. În lumina celor relatate supra, se reține faptul că prima instanță corect a conchis asupra lipsei de necesitate de a stabili pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa careva funcții sau de a exercita careva activitate în privința inculpatei Objilean Tatiana prevăzută de art.65 Codul penal, ținând cont de personalitatea inculpatei și anume că, este învinuit de comiterea unei infracțiuni mai puțin grave, are la întreținere doi copii minori, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, anterior nu a fost judecată, este încadrată în câmpul muncii

20. Subsecvent, Colegiul Penal consideră că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatei Objilean Tatiana, pedeapsa aplicată, va duce la conștientizarea de către inculpată a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul acesteia pe viitor.

21. Colegiul penal, reiterează că, scopul pedepsei penale nu este ca, aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

22. Instanța de apel notează că, este elocvent că pedeapsa penală reprezintă un remediu echitabil atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

23. Prin prisma celor enunțate, Colegiul penal concluzionează că, argumentele invocate în cererea de apel depusă de procurorul în Procuratura Anticorupție, Bocșanean Mariana, sunt neîntemeiate și nu pot servi temei de admitere a apelului, în prezența circumstanțelor sus indicate, iar sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-1710/2022 din 16 decembrie 2022, urmează a fi menținută fără modificări.

24. În conformitate cu art.415, 417-418 Codul procedură penală, Colegiul penal –

D E C I D E :

Se respinge apelul procurorului declarat împotriva sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-1710/2022 din 16 decembrie 2022 și se menține această sentință fără modificări.

Decizia este executorie și poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei motivate.

Decizia integrală pronunțată public la 21 iunie 2022, ora 14.00.

Președintele ședinței,
judecător

Spoială Alexandru

judecător

Diaconu Mihail

judecător

Gîrbu Silvia